به بهانه ۳۰ سپتامبر، روز جهانی ناشنوایان؛

اقلیتی زبانی – فرهنگی که نه می‌شنوند و نه شنیده می‌شوند

ریحانه جولایی

ناشنوایی یعنی چه؟ یعنی نداشتن قوهٔ شنوایی؟ بله، اما این تعریف سلبی قسمت بزرگی از مفهوم ناشنوایی را به کل نادیده می‌گیرد. اغلب ناشنوایان از ابزار ذهنی-زبانی-فرهنگی فوق‌العاده مهمی به‌نام زبان اشاره در زندگی روزمره استفاده می‌کنند که دیگر افراد فاقد آن هستند. ناشنوایی کیفیتی منحصربه‌فرد از زیست انسانی است، از این رو که از نظر پزشکی آن را در ردهٔ معلولیت طبقه‌بندی می‌کنند و از نظر زبانی آن را در ردهٔ اقلیت زبانی-فرهنگی. از این جهت هیچ‌کدام از گروه‌های اقلیت در اجتماع وضعیتی مشابه ناشنوایان ندارند. طبق دیدگاه دوم شایسته است بیش از آنکه ناشنوایان را به‌عنوان انسان‌هایی فاقد قوهٔ شنوایی بشناسیم، آن‌ها را اشخاصی دارای زبان و فرهنگی متفاوت بدانیم.

۵ درصد معلولان جهان را ناشنوایان تشکیل می‌دهند

در میان معلولان جهان، ناشنوایان بیشترین تعداد را در این گروه دارند به‌طوری که نزدیک به پنج درصد جمعیت دنیا ناشنوا یا کم‌شنوا هستند. همچنین باید گفت ناشنوایان در میان دیگر معلولان، گروه فراموش‌شده‌ای به شمار می‌روند زیرا نمی‌توانند صدای خودشان را به گوش مسئولان و جامعه برسانند و نسبت به گروه‌های دیگر کمتر به مشکلات آن‌ها توجه می‌شود. به همین دلیل در تقویم جهانی ۳۰ سپتامبر را با نام روز جهانی ناشنوایان نام‌گذاری کرده‌اند که در واقع با اختصاص دادن این روز به ناشنوایان و برگزاری سخنرانی، گفت‌وگو، همایش و مراسم مختلف، حقوق این اقلیت زبانی را به دولت‌ها، تصمیم‌گیرندگان، رسانه‌ها و افکار عمومی گوشزد می‌کنند.

بر اساس آخرین آمارهایی که در سال ۹۸ اعلام‌شده، حدود ۴۶۶ میلیون نفر در سراسر جهان از نعمت شنوایی محروم هستند و ۳۴ میلیون نفر از این تعداد را کودکان شامل می‌شوند. تخمین زده می‌شود تا سال ۲۰۵۰، بیش از ۹۰۰ میلیون نفر دچار کم‌شنوایی ناتوان‌کننده شوند.

به گفته مدیرعامل انجمن دفاع از حقوق معلولان ایران در ایران نیز ۱۲۰ هزار نفر دچار ناشنوایی هستند که از خدمات سازمان بهزیستی استفاده می‌کنند. همچنین محمد اجل لوئیان، مدیرعامل بنیاد خیریه شنوایی بخشش و فوق تخصص گوش نیز با اشاره به اینکه از ۱.۵ میلیون جمعیت مولود کشور یک در هزار نفر ناشنوا هستند، تصریح کرد: سالانه به‌طور متوسط ۱۵۰۰ ناشنوای جدید به جمعیت کشور اضافه می‌شوند.

مصائب تحصیلی و آموزشی ناشنوایان

آمارهای مطرح‌شده از ناشنوایی در دنیا نشان از این دارد که ناشنوایان بخش قابل توجهی از جامعه را تشکیل می‌دهند، اما در حال حاضر این قشر از جامعه با مشکلات متعددی دست‌وپنجه نرم می‌کنند به‌طوری که انجمن‌های فعال حوزه ناشنوایان نسبت به این مشکلات ابراز نگرانی کرده‌اند.

یکی از مشکلاتی که ناشنوایان همواره با آن دست‌وپنجه نرم می‌کنند بحث آموزش است و حالا، با آمدن کرونا این معضل برایشان پررنگ‌تر شده. با تمام سختی و کاستی‌هایی که برای آموزش دانش‌آموزان ناشنوا وجود داشت اما می‌توانستند با لب‌خوانی تا حدی گلیم خود را از آب بیرون بکشند در حالی که با آنلاین شدن کلاس این مزیت از بین رفته و کار را برایشان بیش از پیش سخت‌تر کرده است. در این شرایط ناشنوایان به‌سختی می‌توانند از طریق موبایل گفته‌های معلم را لب‌خوانی کنند. از طرفی دیگر نیز حس شنیداری که از طریق سمعک به گوش ناشنوا می‌رسد با صدایی که از طریق موبایل به گوش می‌رسد بسیار متفاوت است.

مشکلات تحصیلی و آموزشی ناشنوایان اما به مدرسه خلاصه نمی‌شود. عدم توجه به این قشر باعث شده بسیاری از آن‌ها پس از پایان دوره دبیرستان ترک تحصیل کنند و یا آن عده‌ای که تصمیم به ادامه تحصیل می‌گیرند با مشکلات جدید دیگری مواجه شوند.

راه تحصیل برای همه باز است و فرقی نمی‌کند نابینا، ناشنوا یا فردی سالم باشد اما همان‌طور که پیش‌تر هم گفته شد یکی از تکنیک‌هایی که به ناشنوایان برای درک آموزش‌ها کمک می‌کند لب‌خوانی است. در این میان این محدودیت که آن‌ها باید از لب‌خوانی برای فراگرفتن نکات استفاده کنند مشکل‌ساز شده است. به همین علت اشخاص ناشنوا ناچارند در کلاس‌های درس به همراه «رابط» حاضر شوند.

رابط شخصی است که پل ارتباطی بین فرد شنوا و ناشنواست، به زبان اشاره تسلط دارد و گفته‌های افراد شنوا را برای شخص ناشنوا به‌صورت زبان اشاره بازگو می‌کند، اما نکته اینجاست که بیشتر ناشنوایان قادر نیستند هزینه‌های رابط را پرداخت کنند.

باید گفت ناشنوایان در میان دیگر معلولان، گروه فراموش‌شده‌ای به‌شمار می‌روند زیرا نمی‌توانند صدای خودشان را به گوش مسئولان و جامعه برسانند و نسبت به گروه‌های دیگر کمتر به مشکلات آن‌ها توجه می‌شود

این در حالی است که باید تأکید کرد چنانچه لب‌خوانی شخص ناشنوا نیز در سطح خوبی باشد، او باز هم به رابط نیاز پیدا می‌کند، چون در برخی دروس اصطلاحات انگلیسی و علمی به کار گرفته می‌شود و شخص ناشنوا قادر نیست مفهوم این لغات را از طریق لب‌خوانی درک کند. برای رفع این مشکل سازمان بهزیستی باید از رابط‌ها حمایت کند، زیرا در برخی کشورها رابط‌ها پست سازمانی دارند.

مشکلات ناشنوایان در شهر

یکی دیگر از مشکلات ناشنوایان مناسب‌سازی نشدن امکانات شهری با نیازهای این افراد است. برای نمونه این افراد هنگام استفاده از وسایل حمل‌ونقل عمومی مانند مترو و اتوبوس به دردسر می‌افتند. بارها برای این افراد پیش آمده که نتوانسته‌اند در ایستگاه مورد نظرشان پیاده شوند، زیرا تمام اتوبوس‌ها و بیشتر قطارهای مترو مجهز به تابلوهایی که نام ایستگاه‌ها در آن‌ها نوشته می‌شود، نیست. افزون بر این زمانی که راهبران قطارهای مترو به هر دلیلی اعلام می‌کنند در برخی ایستگاه‌ها توقف نخواهند داشت ناشنوایان متوجه موضوع نمی‌شوند و به همین دلیل وقت بیشتری از آن‌ها گرفته می‌شود.

پای درد دل افراد ناشنوا که بنشینید متوجه خواهید شد اغلب آن‌ها برای گرفتن گواهینامه رانندگی نیز مشکلات زیادی را تحمل کرده‌اند.

چون دایره لغات ناشنوایان محدود است و معمولاً مربیان در کلاس‌هایی مانند آیین‌نامه نکات را سریع تدریس می‌کنند، ناشنوایان در یادگیری این نکات با مشکل روبه‌رو می‌شوند. در چنین شرایطی این افراد باید از رابط استفاده کنند و از آنجا که این آموزشگاه‌ها تمایلی به استفاده از رابط‌ها ندارند شخص ناشنوا باید خودش هزینه رابط را پرداخت کند. این شرایط سبب شده برخی ناشنوایان در مدت چهار سال نیز نتوانند در آزمون آیین‌نامه قبول شوند.

پیدا کردن شغل از سخت هم سخت‌تر است

اشتغال هم یکی دیگر از مشکلاتی است که این قشر با آن دست‌به‌گریبان‌اند. ناشنوایان نیز مانند دیگر معلولان برای پیدا کردن شغل با مشکل روبه‌رو هستند، اما نکته اینجاست که کیفیت کار این افراد مثال‌زدنی است؛ ناشنوایان چون صدای اطراف خود را نمی‌شنوند حین کار تمرکز بیشتری دارند بنابراین کیفیت کاری که آن‌ها ارائه می‌کنند از سطح بالایی برخوردار است.

بسیاری از فعالان این حوزه گفته‌اند وقتی نمونه کار ناشنوایان در اختیار مدیران شرکت‌های مختلف قرار می‌گیرد آن‌ها به استخدام این افراد علاقه‌مند می‌شوند، اما هنگام مصاحبه استخدام اغلب مدیران وقتی متوجه می‌شوند شخص ناشنواست و نمی‌توانند با او ارتباط برقرار کنند از استخدام منصرف می‌شوند. همچنین باید تأکید کرد زمانی که شخص ناشنوا در شرکت یا سازمانی مشغول کار می‌شود شانس ارتقای پست او تقریباً صفر است.

ناشنوایان چون نمی‌توانند با مدیران خود ارتباط برقرار کنند در سطح اولیه کار باقی می‌مانند یا با این استدلال که این اشخاص نمی‌توانند پاسخگوی تلفن باشند پست مدیریتی نمی‌گیرند.

بر اساس آخرین آمارهایی که در سال ۹۸ اعلام‌شده، حدود ۴۶۶ میلیون نفر در سراسر جهان از نعمت شنوایی محروم هستند و ۳۴ میلیون نفر از این تعداد را کودکان تشکیل می‌دهند. تخمین زده می‌شود تا سال ۲۰۵۰، بیش از ۹۰۰ میلیون نفر دچار کم‌شنوایی ناتوان‌کننده شوند

چرا ناشنوایان پشت نوبت کاشت حلزون می‌مانند؟

چند سالی می‌شود که بحث کاشت حلزون و تأثیر آن بر شنوایی مطرح‌شده است. در حال حاضر قیمت عمل کاشت حلزون در کشور با کمک دولت حدود ۳۰ تا ۴۰ میلیون می‌شود، اما افرادی که عمل کاشت حلزون انجام ندهند طی عمر خود بیش از ۲۰۰ میلیون تومان هزینه برای جامعه و خانواده دارند. اما سؤال اینجاست که چرا فرد ناشنوا برای عمل کاشت حلزون باید پشت نوبت قرار بگیرد؟ این سؤال در حالی مطرح می‌شود که سازمان‌های جهانی اعلام کرده‌اند که جمهوری اسلامی ایران در زمینه تجهیزات توان‌بخشی و پزشکی در تحریم نیست، پس چرا وزارت بهداشت اقدامات لازم را برای اینکه در زمینه کاشت حلزون پشت نوبتی وجود نداشته باشد، انجام نمی‌دهد؟ گفته می‌شود دو میلیون دلار ارز برای واردات سمعک ناشنوایان تخصیص یافته است اما این بودجه به‌دست معلولان و مراکز حمایتی نمی‌رسد.

در آخر اما باید یادآور شد مشکلات ناشنوایان آن‌طور که باید و شاید تاکنون از سوی مسئولان جدی گرفته نشده، افزون بر این سازمان‌های مردم‌نهادی نیز که در این حوزه فعالیت می‌کنند به‌دلیل مشکلات مالی نتوانسته‌اند به نیازهای این افراد پاسخ دهند.

به نظر می‌رسد برای رفع این مشکلات مسئولان باید از سازمان‌های مردم‌نهاد حمایت کرده و با برنامه‌های فرهنگی زمینه را برای تغییر دیدگاه برخی نیکوکاران که تمایلی برای کمک به رفع مشکل معلولان ندارند فراهم و آن‌ها را تشویق کنند در مراکزی که برای حمایت از معلولان تشکیل شده حضور پیدا کرده و برای کمک به نیازمندانی که توان بازگو کردن نیازهایشان را ندارند پیش‌قدم شوند.

خبر

کووید ۱۹- در حال پیشروی است

تهران در وضعیت سیاه و بحرانی کرونا

کرونا در جهان بیش از یک میلیون قربانی گرفته است. ایران هم یکی از کشورهایی است آمار قابل توجهی از مبتلایان و کشته‌شدگان بر اثر بیماری کووید-۱۹ را به خود اختصاص داده است. تا به‌حال چندین پیک در کشور آغاز شده اما این بار مسئولان می‌گویند مانند اسفند ۹۹ وضعیت شیوع بیماری بحرانی است.

روز گذشته محمدرضا هاشمیان، فوق تخصص مراقبت‌های ویژه از وضعیت تهران به‌عنوان یک بحران یاد کرد و گفت: وضعیت کرونا در تهران بحرانی و سیاه است، تخت آی سی یو خالی وجود ندارد، بیماران حتی برای پذیرش در اورژانس هم پشت نوبت‌های طولانی می‌مانند.

آخرین آمارهای ارائه‌شده هم بر این موضوع تأکید می‌کنند که تهران و بیشتر استان‌های کشور شرایط خوبی ندارند. به گفته سیماسادات لاری، سخنگوی وزارت بهداشت از روز سه‌شنبه تا ظهر چهارشنبه سه‌هزار و ۶۷۷ بیمار جدید مبتلا به کووید-۱۹ در کشور شناسایی شد و مجموع بیماران در کشور به ۴۵۳ هزار و ۶۳۷ نفر رسید. در طول زمان ذکرشده، ۲۰۷ بیمار جان خود را از دست دادند و مجموع جان‌باختگان این بیماری به ۲۵ هزار و ۹۸۶ نفر رسید.

مرگ‌ها دو برابر می‌شود

آمار بالای مرگ‌ومیر باعث شد تا ایرج حریرچی، معاون کل وزارت بهداشت اعلام کند که وقت مداخله رسیده و باید در تمام کشورها مداخلات جدی در تمامی سطوح استراتژیک انجام شود. به گفته او همه اقدامات از جمله تمهیدات بهداشتی و پیشگیرانه، استفاده از ماسک، فاصله‌گذاری اجتماعی، آزمایش‌های متناوب از افراد مشکوک و ردیابی و شناسایی بیماران، مراقبت و درمان بیماران باید انجام شود و همه این‌ها باید در یک مجموعه به‌هم‌پیوسته و منظومه‌ای انجام شود. اگر هریک از این موارد ناقص باشد، سیستم دچار مشکل شده و در سال دوم اپیدمی مرگ‌ها دو برابر می‌شود.

او با بیان اینکه آسان‌گیری و عادی‌پنداری بزرگ‌ترین آفت مبارزه با کووید-۱۹ است، تصریح کرد: متأسفانه این موضوع دامن‌گیر مردم و مسئولان است و نباید تصور شود که بیماری به پایان رسیده است و برعکس، این ویروس تمام عزم خود را جزم کرده تا انسان را بیمار کند و در هر تجمعی که بیش از دو نفر حضور داشته باشند و پروتکل‌ها و فاصله‌ها را رعایت نکنند، از طریق صحبت کردن، سرفه، عطسه و حتی غذا خوردن در مکانی سربسته، منتقل می‌شود.

احتمال وقوع موج بزرگ کرونا در پایتخت

رضا کرمی محمدی، رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهرداری تهران نیز از احتمال وقوع موج بزرگ کرونا در پایتخت خبر داد.

محمدی بیان کرد: با توجه به اینکه درصدی از مردم پروتکل‌ها را رعایت نمی‌کنند، غربالگری اجرا نمی‌شود و امکان اجرای قرنطینه وجود ندارد، این احتمال وجود دارد که با موج بزرگی روبرو شویم و باید برای وقوع آن آمادگی داشته باشیم.

او در پاسخ به این سؤال که شهرداری در موج سوم اقدام خاصی را برای مبارزه با کرونا در پیش گرفته است؟ گفت: الآن مبارزه با کرونا مدیریت واحد دارد و اگر خارج از آن اقدام شود، برخورد جدی می‌شود. اقدامات حتماً باید توسط ستاد کرونای شهر تهران و یا ستاد ملی انجام شود. ظرفیت شهرداری تهران در مبارزه با کرونا خیلی زیاد است، اما هیچ درخواستی خارج از اقداماتی که انجام می‌شود، تاکنون صورت نگرفته است.

کودکان هم کرونا می‌گیرند

در این مدت بارها شنیده‌ایم که کودکان به کرونا مبتلا نمی‌شوند، اما حالا بخشی از بیماران کرونایی را کودکان تشکیل داده‌اند. غلامرضا خادمی، رئیس بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستان کودکان اکبر مشهد با اشاره به وضعیت بیماران کرونایی در این بیمارستان بیان کرد: به نظر می‌رسد ورودی بیمارستان ما در روزهای اخیر کمی بیشتر شده است، ما روزی چند ورودی در بیمارستان داریم و یک آی‌سی‌یو کرونا که تقریباً ۱۰ الی ۱۲ تخت بیمار کرونایی دارد که آن‌ها همه پر هستند، نمی‌خواهم بگویم ابتلا در کودکان با شیب بالا در حرکت است، اما همین افزایش ورودی برای کودکان ما خطرناک است.

وی ادامه داد: این ویروس به کودکان نزدیک می‌شود و سن ابتلا همواره پایین و پایین‌تر می‌رود و بیشترین مرحله‌ی خطر را بین کودکان ۵ تا ۱۰ سال و به‌ویژه سن ۸ تا ۱۲ سال داریم، الان به نظر می‌رسد از این سن هم میزان ابتلا پایین‌تر می‌رود، چون شیرخوارهای درگیر کرونا هم در بین آن‌ها داریم.

از گوشه و کنار

وجود ۴۰۰ ساختمان مشابه پلاسکو در تهران

رئیس سازمان مدیریت بحران کشور از وجود ۴۰۰ ساختمان مشابه پلاسکو در تهران خبر داد. به گزارش ایسنا، اسماعیل نجار تأکید کرد: باید از پلاسکو درس بگیریم در حالی که در تهران ۴۰۰ ساختمان شرایط مشابه پلاسکو را دارند باید همه به نکات ایمنی توجه کنیم. او افزود: بی‌تردید موضوع ایمنی شهرها باید در دستور کار قرار گیرد. باید در زمینه ارتقاء فرهنگ شهروندان در جلوگیری از حوادث و برخورد با آن‌ها تلاش کنیم. نجار در بخش دیگری از صحبت‌های خود بر لزوم به‌روزرسانی تجهیزات تأکید کرد و افزود: باید تجهیزات را مدام با تلاش درون‌سازمانی و مسئولین کشور به‌روزرسانی کنیم و مهم‌ترین سرمایه آتش‌نشانان اعتماد و رضایتمندی مردم است که باید در جهت حفظ آن تلاش کنیم.

توزیع انسولین در ۵۰۰ داروخانه منتخب در تهران

مسئول امور توزیع داروخانه‌ها در سازمان غذا و دارو از توزیع انسولین در بیش از ۵۰۰ داروخانه منتخب در تهران خبر داد. به گزارش ایلنا، علی رزازان با اشاره به وضعیت انسولین در داروخانه‌ها بیان کرد: انسولین در داروخانه‌ها موجود است، اما نکته‌ای که وجود دارد این است که انسولین قبلاً به همه‌ی داروخانه‌ها داده می‌شد، اما الآن فقط بین داروخانه‌های منتخب دانشگاه توزیع می‌شود و بیماران باید انسولین را از این داروخانه‌ها تهیه کنند. رزازان در مورد قیمت انسولین ادامه داد: اگر در رابطه با بعضی از داروها افزایش قیمت به وجود بیاید، متناسب با نرخ تورم جامعه خواهد بود، ولی فعلاً افزایش قیمتی در رابطه با انسولین نداشتیم و الان قیمت آن حدود ۳۰ هزار تومان است.

تحلیل محتوای کتاب‌های فارسی ۱۲ پایه براساس مولفه‌های جنسیتی

انجمن حمایت از حقوق کودکان در جدیدترین پژوهشی که انجام داده به تحلیل محتوای کتاب‌های فارسی ۱۲ پایه بر طبق مؤلفه‌های جنسیتی پرداخته است. طبق این پژوهش ۹۰ درصد اسامی کتاب‌های فارسی ۱۲ پایه مربوط به مردان و فقط ۱۰ درصد مربوط به زنان است. علاوه بر این ۹۳ درصد مشاهیر به‌کاررفته در کتاب‌های فارسی ۱۲ پایه از میان مردان و فقط ۷ درصد از میان مشاهیر زن انتخاب شده‌اند. به گزارش خبرآنلاین، این پژوهش نشان می‌دهد که ۸۵ درصد تصاویر به‌کاررفته در کتاب‌های فارسی ۱۲ پایه مربوط به مردان و فقط ۱۵ درصد مربوط به زنان است؛ این ۱۵ درصد هم بیشتر مربوط به زنانی است که مشغول خانه‌داری یا دانش‌آموز و معلم هستند. ۹۱ درصد شخصیت‌های قهرمان در کتاب‌های فارسی ۱۲ پایه نیز مربوط به مردان و فقط ۹ درصد مربوط به زنان است. شغل‌هایی که برای زنان در کتاب‌های فارسی انتخاب شده فقط مددکار، معلم و خدمتکار است و بقیه مشاغل برای مردان انتخاب شده است. علاوه بر این تأکید بر نقش مادری بیشتر به کارهای خانگی از جمله درست کردن غذا، سبزی پاک کردن، ریختن چای، میوه آوردن محدود شده و تأکید بر نقش پدری با تصمیم‌گیری، مشورت دادن و خرید کردن مشخص شده است.

دستگیری شبکه دلالان داروی کرونا توسط وزارت اطلاعات

شبکه سازمان یافته‌ای از دلالان و سوداگران دارویی که به‌صورت غیرقانونی و خارج از شبکه رسمی بهداشت و درمان اقدام به تهیه و فروش داروهای درمان کرونا می‌نمودند، شناسایی و دستگیر شدند. به گزارش مشرق، عده‌ای از سوداگران و دلالان دارویی با همدستی تعداد معدودی از پرسنل متخلف مراکز درمانی، داروهای مورد استفاده در درمان کرونا را که به‌صورت سهمیه‌ای در اختیار مراکز درمانی قرار می‌گرفت؛ با هدف کسب سود نامشروع خارج و با قیمت‌های گزاف به خانواده‌های بیماران به‌فروش می‌رساندند. با توجه به اینکه برخی از اقلام دارویی، خارج از شبکه رسمی بهداشت و درمان کشور تهیه و توزیع شده است؛ احتمال تقلبی بودن آن بالا بوده و به همین منظور تأیید سلامت داروها توسط نهادهای تخصصی ذی‌ربط در دست بررسی است.